

Stádo

I. Pavlov, Igor Jarolín
Kredenc, Nižná

♩ = 136

Zas sme na-še stá - do hna - li na je - seň do o - sa - dy
kaž - dý rád že si u - ži - je zá - ba - vy a pa - rá - dy.
Na bo - ku sa mi hom - pá - ľa pl - ný me - šec pe - ňa -
zí a ús - ta mi smiech ot - vá - ra čo kaž - dé - ho
na - ka - zí. *Refrén* Hej, hej a ju - pí a to je pa - rá - da, niet
lep - šej ve - ci na sve - te jak dob - rá ná - la - da. Hej, hej a ju - pí, a
to je pa - rá - da, niet lep - šej ve - ci na sve - te jak dob - rá ná - la - da.

V salóne sa začal bál blondínku mám v náručí.
Zaplátim ti čo len chceš a túžbou ťa rozpučím.

Mešec prázdny ťažkú hlavu, po zábave mám,
ležím ticho pod stolom a klobúk si objímam.

Nič iné mi neostáva len sa chytiť roboty
Budem rúbať polena od soboty do soboty.
A keď tráva pri potoku na jar začne rásť
s kamarátmi z osady pôjdem naše stádo pásť.